A.P.C.E
SIG.: 1.2b/890

La política obrerista de la Ceda

1.2b/

(CONFERENCIA TELEFONICA DEL NOSTRE REDACTOR A MADRID)

La jornada parlamentària ha estat mancada d'interès polític. Ha estat dedicada gairebé íntegrament a qüestions locals i a discutir la fórmula sobre el subjecte alcoholer.

El senyor Izquierdo Jiménez ha ajornat la defensa de la seva proposició sobre els periòdics suspesos. Es confirma, doncs, la maniobra per a evitar la reaparició de "El Socialista". El Consell de ministres no s'ha ocupat, en efecte, aquest matí de l'assumpte perquè estava pendent de deliberació parlamentària, i el Parlament ajorna el debat, no sense que l'autor de la proposició pregui que el Govern suspengui qualsevol acord fins a escoltar el parer de la Cambra.

No ha estat discutida en la sessió la llei de premsa. No han acudit prou diputats, i no hi havia nombre suficient per a les votacions. L'obstrucció de les minories republicanes ha guanyat, doncs, un dia més. La Comissió dictaminadora ha començat els seus treballs per a suavitzar la llei, acceptant esmenes i modificacions. Serà suprimit l'article relatiu a les fiances dels periòdics. La tarda al Parlament no ha donat més de si.

L'ex-ministre d'Agricultura senyor Jiménez Fernàndez, que, per cert, ha debutat aquesta tarda a la butaca presidencial, ha visitat al despatx de ministres els de Governació i Treball per a ocupar-se de la conducta d'alguns patrons andalusos i extremenys que donen als obrers del camp jornals de fam. L'ex-ministre cedista continua conreant dintre la CEDA la nota socialista. Es la seva missió. Abans eren els petits arrendataris els seus protegits a cops d'encícliques; no obstant, en la llei d'arrendaments no va prosperar la doctrina evangèlica del senyor Jiménez Fernàndez, sinó que va prosperar el criteri del senyor Casanueva, que és precisament el protector dels grans propietaris. Ara és el senyor Jiménez Fernàndez el que s'ocupa dels obrers afamats del camp andalús i extremeny.

Es tracta de contenir la desbandada de les masses de camperols que el novembre del 1933 van donar llurs vots a la CEDA amb l'esperança de trobar treball segur i ben remunerat. Però resulta que els veritables cedistes són els propietaris. A la província de Toledo, per exemple, on Acció Popular havia aconseguit enrolar un bon nombre de jornalers, els propietaris van donar per denunciats els contractes de treball el mateix dia que es va constituir l'actual Govern. La conseqüència ha estat que els obrers d'Acció Popular cerquin contacte amb els de la U. G. T. i tractin de constituir un front comú amb els socialistes per a defensar llurs salaris.

L'acció obrerista de la CEDA d'intentar de donar massa popular al moviment de les dretes, fracassa perquè en aquesta obra política el que realment pesa són els interessos dels propietaris cedistes. El mateix que a Toledo passa a Jaén i a Càceres i a altres províncies on la reobertura de les Cases del Poble socialistes ordenada pel senyor Portela ha posat una altra vegada en peu l'organització obrera que els propietaris cedistes creien ja vençuda. A les Cases del Poble hi van també els obrers que durant algun temps han estat continguts en els rengles d'Acció Popular.

El senyor Jiménez Fernàndez realitza a Madrid el seu apostolat social-cristià, però els obrers només veuen en el camp els resultats de la política de la CEDA, que es tradueix en una baixa de salaris, i això tindrà grans repercussions polítiques.